

ubtryffeligt, at, hvad der ikke gaaer ind under denne Paragraph, vilde blive betragtet i Henhold til § 234, og, hvad der betragtes i Henhold til denne Paragraph, er underkastet Straf.

Hvad det Forslag angaaer, der er stillet til § 216, da er der sagt saa Meget til Foraar for det, at jeg ikke skulde have spøjet Noget dertil, naar jeg ikke i Anledning af det andet Forslag havde bedet om Ordet; men nu kan jeg ikke undlade at bemærke, at det forekommer mig, at, naar man i lang Tid har seet en vis Forbrydelse være i Tiltagende blandt Folk, uagtet de Straffebestemmelser, som bestaae, er det en fornødig Lovgivers Pligt, at stærpe Straffen for denne Forbrydelse, da den gjældende Straf ikke har været tilstrækkelig. Det har nu — hvad jeg troer, at Ingen, som kjen-der Forholdene, vil nægte, — viist sig, at det: i trykte Skrifter at gaae sine Medborgeres Ære for nær, har været i Tiltagende Aar for Aar i den sidste Tid, og derfor mener jeg, at dette Forslag bør vedtages, og Straffen derved stærpes. Jeg vilde sige det Samme om hvilken-somhelst anden Forbrydelse, der kunde nævnes, dersom det viste sig, at den hidtilværende Straf ikke havde været streng nok til at forhindre Forbrydelsen. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at den høitæredede Justitsminister ansøgte som et Moment, der skulde tale for, at den sidste Deel af Straffen, nemlig Bøder, bleve anvendte, at det kunde være, at En i et trykt Skrift havde krænket en Andens Ære ved at tillægge ham Handlinger, som gjøre ham uærdig til hans Medborgeres Agtelse, og som Fornærmeren ikke kunde bevise, men hvorfor han havde fremsøret saa Meget, at der var Sandsynlighed for, at der var Noget deri, og at der saaledes kunde være Grund til at idømme ham en mindre Grad af Straf. Men, hvor er da Sikkerheden? Hvilken Domstol kan ikke under visse Omstændigheder finde, at Den, der forsvarer sin Sag dygtigt og godt, har, om han end ikke har kunnet føre noget Beviis, saa dog bragt nogen Sandsynlighed tilveie for, at det dog alligevel maatte være rigtigt, hvad han har sagt om den Anden. Der er vist ingen Injuriefag, hvor ikke den Vedkommende, naar det forkæder ham paa Beviis, dog vil være ifland til at skaffe en Sandsynlighed tilstede; men

naar dette skulde være tilstrækkelig til at frie ham for Fængselsstraf og til at komme ind under Bødestraffen, saa seer jeg ingen Sikkerhed, saa kan man ligesaa godt lade hele Fængselsstraffen gaae ud. Det synes mig ogsaa, at de ærede Medlemmer, som tale imod Endringsforslaget, bestandigt glemme den Forstjæl, der er imellem Forbrydelser efter § 216 og efter § 217. § 216 omhandler ikke andre Tilfælde end det, hvor Nogen i et trykt Skrift krænker en Andens Ære og ubespøjet tillægger ham Handlinger, der vilde gjøre ham uærdig til hans Medborgeres Agtelse, altsaa en overmaade stærk Ærefornærmelse, medens § 217 taler om „andre ubespøiede Sigtelser“. Nu forekommer det mig, at de Herrer, som tale mod Endringsforslaget, have meent, at „andre ubespøiede Sigtelser“ ogsaa kunne komme ind under § 216, men det er klart, at dette ikke kan skee. Man kan altsaa ikke bruge den Slutning, at, fordi der kan være ubespøiede Sigtelser, der ikke ere ærefornærmende, skal man lade Bøder staae som Alternativ i § 216, thi denne Slags Forbrydelser komme ikke ind under Paragraphen.

Med Hensyn til Loven i sin Heelhed er det naturligt, at Alle maae ansee det for et stort Fremskridt, at denne Lov gaaer igjennem. Den har i mine Dine enkelte temmelig væsentlige Feil, men det vil vel være Tilfældet med ethvert vidtløftigt Lovforslag, at det aldrig kan være fuldbendt. En af de væsentligste Svindringer, som jeg har imod Lovforslaget i dens Heelhed, er Bestemmelsen om Nødværge, hvorefter en Mand, der paa offentlig Veie anfaldes af Røvere og Stimmænd, bagefter reviderer at blive straffet, naar han tager for haardt paa dem; dette er en saa urimelig Bestemmelse, som det kan være, og jeg kan ikke forstaae, hvorledes man har kunnet komme til en sliq Bestemmelse, men mit Forslag i denne Retning blev jo forkastet. Jeg stemmer i alt Fald for Loven, og jeg glæder mig til den betydelige Forandring til det Bedre, som den vil medføre.

Ryholm: Igeoverfor det, der blev udtalt af den ærede Rigsbogsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), skal jeg